

1022.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248), której ważność przywrócono ustawą z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 114 poz. 913) podatek spożywczy od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stustopniowego spirytusu) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i gorzelniach przerabiających owoce podnosi się z 600.000 mk. na 1.200.000 mk. a w gorzelniach przemysłowych z 620.000 mk. na 1.300.000 mk. Gorzelnie przemysłowe przerabiające wywary na sole potasowe opłacają podatek spożywczy podobnie jak gorzelnie rolnicze w wysokości 1.200.000 mk. za litr stustopniowego spirytusu.

§ 2. Zapasy spirytusu, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdują się będą na składzie w fabrykach wódek i rozlewniach spirytusu, czy to w postaci czystej, czy w półfabrykach lub gotowych wyrobach podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie spirytus czysty po 600.000 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 240.000 mk. za litr objętości tych wyrobów.

Dodatkowa akcyza należna od tych wytwórni płatną jest w chwili wywozu obciążonych nią wódek do wolnego obrotu a musi być wyrównaną najpóźniej do 31 marca 1924 r.

§ 3. Dodatkowemu opodatkowaniu wedle norm określonych z § 2 podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdują się będą we wszystkich przedsiębiorstwach sprzedaży takich wyrobów (hurtowniach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.) dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 5 litrów stustopniowych spirytusu wreszcie przesyłki spirytusu i wódek, które wedle dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

§ 4. Przedsiębiorstwa i osoby wymienione w §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia obowiązane są zgłosić w ciągu 5 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie lub protokółarnie w 2 egzemplarzach, a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów właściwemu inspektorowi

kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim w równorzędnych urzędach skarbowych, cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych, jaki znajduje się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy pośyłek wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a odebranych po tym terminie są obowiązani zgłosić je w przeciągu 5 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowości i miejsca przechowania zapasów.

Przyjmujący zgłoszenia zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia oraz potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 5. Postanowienia §§ 13, 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 86 poz. 628) mają analogiczne zastosowanie co do dodatkowego opodatkowania zapasów spirytusu zarządzanego niniejszym rozporządzeniem.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12 grudnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1023.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 grudnia 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dn. 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowione w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 114, poz. 914) stopy podatkowe podnosi się dla wina musującego winogronowego z 600.000 na 1.200.000, a dla wina musującego owocowego z 360.000 na 600.000 mk.

Postanowienia przejściowe.

§ 2. Wino musujące, które z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajduje się poza fabryką wina musującego lub magazynem celnym lub wolnym składem wina, podlega dodatkowemu

opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową a oznaczoną w § 1 stopą podatkową.

Od dodatkowego opodatkowania wolne jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina nie sprzedają ani nie szynkują, jeśli łączny zapas wina musującego nie przekracza dziesięciu całych flaszek.

§ 3. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas wina musującego podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych pięciu dni zgłosić organowi skarbowemu wyznaczonemu w drodze rozporządzenia wykonawczego ilość i wielkość flaszek, jako też gatunek wina musującego, dozwolnić zbadania zapasów, następnie uiścić dodatkowy podatek.

Bliższe postanowienia co do tego zgłoszenia, dalej co do zbadania zapasów, użycia znaczków podatkowych, jakoteż terminu uiszczenia dodatkowego podatku wydane będą w drodze rozporządzenia wykonawczego.

§ 4. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisane go zgłoszenia dla dodatkowego opodatkowania wina musującego lub zgłoszenia ilości tegoż zmniejszonej więcej niż 5% ilości stwierdzonej urzędownie podpadają pod przepisy karne §§ 15—19 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. strona 1064) stanowiącej załącznik rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 95, poz. 700).

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12 grudnia 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1024.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczy-

pospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) opłatę akcyzową od słoju przerabianego na piwo w b. dzielnicy rosyjskiej podwyższa się z kwoty 1.440.000 do kwoty 2.880.000 mk. polskich od każdego 16,38 kg. (1 puda) wagi słoju, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

2) Opłatę akcyzową, jaką uiszczać mają browary przerabiające w ciągu roku nie więcej niż 32.766 kg. (dwa tysiące pudów) słoju, podwyższa się z kwoty 1.200.000 do kwoty 2.400.000 mk. polskich od każdego 16,38 kg. (jednego puda) wagi słoju.

3) Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą u wytwórców piwa, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między opłatą poprzednio uiszczoną, a opłatą przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 2. Ustanowioną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) opłatę akcyzową od piwa sprowadzonego za osobnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy rosyjskiej z zagranicy podwyższa się z kwoty 2.400.000 do kwoty 4.800.000 mk. od każdego 100 litrów piwa.

§ 3. Ustanowioną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 8 listopada 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) opłatę akcyzową od brzezki piwnej, określoną od hektolitra tej brzezki i od każdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji browaru na obszarze b. dzielnicy austriackiej podwyższa się, jak następuje:

- a) dla browarów, przerabiających do 10.000 hekt. piwa z kwoty 138.000 do kwoty 276.000 mk. p.
- b) dla browarów, przerabiających do 30.000 hektolitrow piwa z kwoty 141.000 do kwoty 282.000 mk. polskich.
- c) dla browarów, przerabiających do 50.000 hektolitrow piwa z kwoty 144.000 do kwoty 288.000 mk. polskich.
- d) dla browarów, przerabiających do 70.000 hektolitrow piwa z kwoty 147.000 do kwoty 294.000 mk. polskich.
- e) dla browarów, przerabiających ponad 70.000 hektolitrow piwa z kwoty 150.000 do kwoty 300.000 mk. polskich.

Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w browarach, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie pobrana będzie od zapasów brzezki, względnie piwa znajdujące się w browarach dodatkowa opłata w wysokości różnicy między opłatą uiszczoną już poprzednio, a przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 4. Postanowienia § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa wywożonego za granicę zmienia się o tyle, że:

- 1) wywożącym piwo zwraca się bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzezce,